

İŞÇİNİN SESİ

Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!

Yıl: 4, Sayı: 83, 6 Ocak 1978

ATILIM'a bağış yap!

Atılım'a bağış gönüllüdür ama ilericiler, devrimciler, yurtseverler için gönüllü olduğu kadar zorunludur

Atılım 4 yaşında. Türkiye işçi sınıfının gazetesi Atılım, burjuvaziye, emperyalizme, oportünizme, likidatörlere karşı savaşın içinde doğdu. Varlığını işçi sınıfının ülküsü uğruna adanmış işçileri, köylüleri, aydınları örgütledi. Türkiye Komünist Partisi'nin yeniden doğuşu, güçlenişi, yığınlara maloluşu ile onun yaşamı, güçlenmesi, yığınlara maloluşu atbaşı gitti.

Atılım aynı zamanda gerçek işçi gazetesinin nasıl bir kolektif propagandacı, kolektif bir ajitator ve kolektif bir örgütleyici olması gerektiğinin canlı bir örneği oldu. O, Partisi gibi işçiler için savaştı, savaşıyor. Ve onu bu savaşta ayakta tutan, onun ardında duran yine işçiler, işçi sınıfı oldu. Atılım, komünistlerin, işçilerin, devrimcilerin özverisiyle yaşıyor.

Her sayısını alıyor, okuyoruz. Savaşımızın yolunu aydınlatan bu gazete nasıl çıkıyor diye hiç sorduk mu kendimize? Komünistlerin, devrimcilerin özverisine geniş işçi, emekçi yığınlarının desteği katılmalıdır.

İşçinin Sesi olarak Atılım'ın 4. yaşı nedeniyle

bir bağış kampanyası açtık. Atılım'a bağış kampanyası. Bu kampanyada işçilere, köylülere, "yolumuz işçi sınıfının yoludur" diyen gençliğe, aydınlarla sesleniyoruz. Tüm devrimcilere sesleniyoruz.

Böylesine şanlı bir gazete için son kuruluşuma za varıncaya dek bağış yapalım. Bu bağış gönüllüdür ve devrimciler için gönüllü olduğu kadar zorunludur da.

Paralarımızı İşçinin Sesi adına, İşçinin Sesi adresine gönderebiliriz. Bağış kampanyası için para gönderdiğimizde de ayrıca belirtelim.

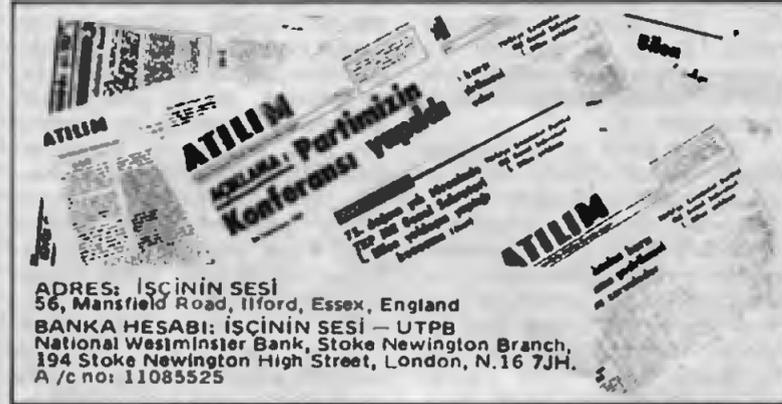
Türkiye'deki savaşçılar! Bizler de bu kampanyaya aktif olarak katılalım. Paralarımızı burjuvaziye kaptırmadan, Avrupa'daki tanıdıklarımız yoluyla gönderebiliriz. Devrimci yaratıcılığımızı kullanalım. Çeşitli yollar, yöntemler bulalım. Ama Atılım'ımıza bağışlarımızı ulaştıralım.

Haydi görev başına!

ATILIM İŞÇİ SINIFIMIZIN GÜNEŞİ!

ATILIM EMEKÇİLERİN ÖZ SESİ!

ATILIM'A BAĞIŞ VER

ADRES: İŞÇİNİN SESİ
56, Mansfield Road, Ilford, Essex, England
BANKA HESABI: İŞÇİNİN SESİ - UTPB
National Westminster Bank, Stoke Newington Branch,
194 Stoke Newington High Street, London, N.16 7JH.
A/c no: 11085525

İŞÇİNİN SESİ
RADYO AJANSI
ÇIKTI ABONE OLUN!
ABONE BULUN!

Abone tutarı: (uçak postası dahil)
1 aylık: 5 pound, 30,00 DM, 100 TL
(ya da 4 kitap - Türkiye için)

İşçiler sınıf çıkarlarından ödün vermeyecektir!

İkinci MC hükümeti de tarihin çöplüğüne gitti. Ancak tekelci burjuvazinin erki, faşist tutanmış olduğu gibi duruyor. İşbirlikçi tekelciler, Koçlar, Sabancılar yeni hükümet alması için öne sürüyorlar. AP'den istifa etmesi için 12 sayıya Koç'un para verdiği söyleniyor. Koç ve ötekileri "güçlü bir hükümet" istediklerini, MC'nin artık çok yıprandığını uzun bir süredir kendi ağızlarından söylüyorlardı. Gazeteler bu konuda, IMF'nin önerilerini de yazdılar.

Emperyalizm ve onun yerli ortağı holdinglerin şu veya bu burjuva partilerinden oluşan hükümet alması için asıl altında yatan, ekonomik bunalımdan halkın açlığı ve yoksulluğu pahasına kurtulmaktır. Bunlar, son saptanan taban ücretini bile çok görüyorlar. 15 bin lira olması gerekirken, ancak 3300 lira olarak saptanan taban ücreti için Halit Narin "götürdüğü, getirdiğinden daha çok olacak" dedi.

Öte yandan, faşist terör ve cinayet furyası hızından hiçbir şey kaybetmedi. Öldürülen yurtseverlerin, ilericilerin, devrimci-

lerin sayısı yüzleri aşıyor. Binlercesi yaralandı. Örneğin Hacettepe Üniversitesi öğretim görevlilerinden prof. Sanalan'ı evine girerek kurşunladılar.

Böylesi bir ortamda Cumhurbaşkanı, utanmadan, "siyasi partiler arasında diyalog kurulmalıdır" diyor. Bu cınayelerin sorumlusu MHP'iler, AP'iler, MSP'iler değilmiş gibi konuşuyor. "Türkes'in, "bize yapılanın bin katını yaparız" sözlerine kulak tıkıyor.

Halkımızın, işçi sınıfımızın istemleri açıktır. İşçi sınıfımız sınıf çıkarlarından hiçbir kimse-

ve hiçbir ödün vermeyecektir. İşçi ücretleri insanca yaşamak için düzeye çıkmalı, halkın sırtındaki ağır yaşam koşulları kalkmalı, pahalılığa son verilmeli, MHP, Ülkü Ocakları ve öteki gerici partiler ve faşist örgütler yasaklanmalı, 141. ve 142. maddeler, TKP üzerindeki yasak kalkmalıdır. Halkın boş sözlere "devletin bütünlüğü, rejimin selâmeti" gibi demagojilere karnı yoktur.

Arkası 5. Sayfada

Maden-İş grevi kırılmaz

Maden-İş'e bağlı 40 bin yığıt işçinin MESS patronlarına karşı giriştiği şanlı grev sekizinci ayına girdi. Artan ekonomik, toplumsal ve politik bunalım koşullarında, hükümet sorununun yeniden alevlendiği günümüzde, Maden-İş grevinin başarısı demokrasi savaşının düğüm noktası haline geldi. Çünkü grevci işçiler yalnızca kendi ekonomik, politik haklarını değil, tüm halkın özlemlerini, istemlerini de özveriyle, proleter yöntemlerle savunuyorlar. Bundan ötürü burjuvazi, halkımızın onuru Maden-İş'i saldıklarının odak noktası yapmıştır.

Grevci işçilerin her geçen

Arkası 5. Sayfada

Lido ve Barış dikimevlerinde Maden-İş komiteleri kuruldu

İngiltere'de, MESS'e karşı yığıtçı direnen işçilerimizle dayanışma eylemleri artıyor. Türkiye işçilerinin çalıştığı dikimevlerinde Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri oluşturuluyor.

Şimdiye dek kurulan komitelere geçtiğimiz hafta iki tane daha eklendi. Lido ve Barış dikimevlerinde çalışan Türkiyeli işçiler komitelerini kurdular.

İşçinin Sesi atılımlarına bir yenisini daha kattı. İşçinin Sesi Radyo Ajansı (İSRA) kurdu. İSRA, her gün Türkiye saatiyle 10.10'da ve 18.40'da kısa dalga 31,5 ve 48,5 metrelerden dinlenebilen TKP'nin Sesi Radyosu'nun yayınlarını yazıya çekiyor. Bülten halinde bastırıp, abonelere postahıyor.

Ajans yokluklar içinde çalışmaya başladı. Kimi İTİB üyesi radyosunu, kimi de teybini verdi. Antetli kâğıt toplanan bağışlarla bastırıldı. Kısaca, İSRA'nın altyapısı örgütlerimizden kaynak kaydırarak, kaynak yaratarak, devrimci özveriyle oluşturuldu. "Girişim bizden, yaşatmak okuyucularımızdan" dedik. 23 sayı sürdürdüğümüz

NOT: İSRA Bülteni abone olanlara pazartesi hariç her gün düzenli olarak uçakla postalanacaktır.

DİSK Kongresi üzerine

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Kongresi bir sıra olumlu kararlarla sona erdi. Bunları önemlerine göre sıralamak zordur. Çünkü alınan kararların hepsi de işçi hareketinin yararına yansıtacak kadar önemlidir.

Başta gelen önemli kararlardan biri DİSK'de birliğin korunması yönünde alınanlardır. DİSK içinde beliren bütün akımlar kongre boyunca birliğin korunmasına büyük bir titizlik göstermişlerdir. Alınan önemli kararlar arasında Maden-İş'in

MESS patronlarına, kamu iktisadi teşekkülleri, yani KİT'lerin yönetimini eline geçirmiş olan AP'li, MHP'li, MSP'li gerici ve sömürücülere karşı yaklaşık 7 aydan beri ve en zor koşullarda Maden-İş'e bağlı işçi ve sendikacıların sürdürdüğü grevi desteklemek de vardır. Grevi de bu karar, oy birliğiyle alınmıştır. DİSK'in kongresinde oy birliğiyle alınan bu karar Maden-İş'in grevine karşı emperyalizmin, MESS patronlarının, iktidar çevrelerinin ideolojileriyle birleşen Aziz Nesin, Yalçın Küçük gibi kişilerin yüzüne işçi sınıfının tokatı gibi şaklamıştır.

Anti-emperyalist, anti-faşist Ulusal Demokratik Cephe'nin eylem birliğinin oluşturulması, gerçekleştirilmesi ödevini kongre yeni seçilecek yönetim kuruluna vermiştir. Bu da çok önemli bir karardır.

Kongrede Türkiye işçi sınıfının enternasyonalist dayanışması bir daha ve en açık bir şekilde belirdi. Sosyalist ve kapitalist ülkeler sendikaları Türkiye işçi sınıfı ile dayanışma içinde olduklarını yurt ve dünya kamuoyuna bildirdiler. Bu kazanım

Arkası 5. Sayfada

BAKIŞ

1978'e girerken

Cemile Çakmak

1977'de Türkiye dünyada en yüksek, en çetin sınıf savaşlarına, en yığınsal halk direnişlerine tanık olan ülkelerden biridir. Savaşların kızışmasından ürken, hâlâ "muhalefet" gibi barışçıl dönemlere özgü sözleri geveleyen, "savaş" "kavgâ" demeye dilleri varmayan küçük burjuva sosyalistleri ne derse desin. Türkiye emperyalizmin zayıf halkalarındandır.

Ülkemizdeki yüksek, çetin savaşlar bu yıl bir değişik renk aldı. Emperyalistlere, burjuvaziye daha bir korku saldı. TKP'nin 1973'ten bu yanaki atılımları 1977'de gülbüz filizler verdi. Leninci, savaştan TKP devrim hareketimizin önünde yürüyor. Artık TKP'ye tavır devrimciliğinin de, ilericiliğinin de, sınıf sendikacılığının da, demokratlığın da ölçütü oldu. TKP düşmanlığı, artık gericiğin yanında doğrudan saf tutmaktır.

Maden-İş grevi, 1977 yılındaki tüm direnişlerin en parlak simgesidir. Yığıt işçiler yılmadan, yumuşamadan 7 aydır grev boylarında savaşıyorlar. Şanlı grev savaşların odağı oldu. Sınıf dayanışmasının, işçi, köylü bağlaşıklığının, ilerici güçlerin birliğinin ve proleter enternasyonalizminin bayrağı oldu. Bayrak 1978'de daha da yükseldi!

1978'e coşkuyla, umutla, hınçla giriyoruz. Faşizmi kahredeceğiz! MESS'i yıkacağız! Uzlaşmacıları, oportünistleri hüsrana uğratacağız! Sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurma kavgamızda daha da ilerleyeceğiz!

Herşeyin anahtarı işçi sınıfımızın partisinin, TKP'nin güçlenmesidir. 1978, en başta, güç koşullarda, binbir ateş altında Türkiye'de yığıt bir savaş veren komünistlere yeni üstün başarılar getirsin!

Köyde ayrışma

Mehmet Kurtalan

Ülkemizde Prusya tipi kapitalizm kutsal alanı çok çeşitli çelişkiler yumağı haline getirdi. Özellikle son 15-20 yıl içindeki gelişme, buraları temelinden sarstı. Kapitalizmin olanca ağırlığı ve yıkıcılığıyla girmedeği köy kalmadı.

Köyde ayrışma sürecinin şiddetlenmesi adeta çıplak gözle görülüyor: Geleneksel toprak ağaları emperyalizme bütünüleşip, kapitalist çiftlikçilere dönüştü. Bu süreç içinde, öteki sermaye-lerle çitişip holdingçiliğe, finans oligarşisine yükseldiler. Militarist klik, OYAK'larla oligarşiye çekildi. Devlet ele geçirildi. Ülkemiz tarımıyla, endüstrisiyle yerli ve yabancı tekellerin ortak arpalığı oldu.

Bu katmerli ve çok ortaklı sömürü, kırsal alanda daha da yıkıcı, soyguncu biçimler alıyor. Çünkü bu karmaşık sömürü mekanizması, köyün geri ekonomik temelinde daha da barbarlaşıyor. Bunun en önemli göstergesi korkunç boyutlara ulaşan gizli işsizliktir. Öte yandan, her yıl 'iş pazarı'na köyden katılan 400 bindir. Kısaca, köylü kapitalizmin vahşetini, en acı biçimiyle, etinde kemiğinde duyuyor.

Bu hızlı ayrışma süreci yanı-

başında bilinçlenme, aydınlanma sürecini de getiriyor. Köye yüz-yıllardır vurulan cehalet zincirleri parçalanıyor. Modern iletişim araçlarının bulunmadığı köy kalmadı. Her tarlada pilli radyo dinleniyor. Gazete hemen her köye giriyor. Televizyon yayınlarının ulaşabildiği bölgelerde her köyün en az bir televizyonu var. Sonra, Avrupa'ya işçi göndermemiş köy çok azdır. Her köyün mutlaka şehirde çalışana vardır. Bunların yanında, askerde iki yıllık dış dünyayla ilişki küçümsenmemelidir. Yani köyün şehirle "gaz-tuz-bez" ilişkisi tarih olmuştur. Bu ne demektir? Köylü nüfusu kapitalizmin ezgisini, sömürsünü bildiği kadar, onun olanaklarını da, ya görerek, ya da anlatılanları dinleyerek öğrenmiştir. Kendisinin kötü koşullarda, olanaksızlıklar içinde yaşadığını bilmektedir. Hele Avrupa'dan, şehirden dönüp gelenlere, sınıf savaşını daha canlı yaşayanlara, kapitalizmin olanaklarını kendi gözleriyle görüp tadanlara köyün dar sınırları ateşten gömlek oluyor. Onların anlattıkları köylünün yüreğini sıkıştırıyor. Uyanık köy emekçileri toprak işgal ettiğinde, grev yaptığında karşısına çıkan jandarmanın, adalet mekanizmasının, taban fiyatları politikası-

Arkası 5. Sayfada

ATILIM KÖŞESİ

İleri demokrasi nedir?

(Atılım Aralık 1977 sayısından)

TKP'nin yakın amacı "ileri demokrasi"dir. Bu kavram rasgele, boşuna seçilmemiştir.

Türkiye'de ekonomiye, devlete yerli-yabancı tekeller egemendir. Baş düşman emperyalizm ve yerli işbirlikçi tekeller burjuvazidir.

Böylesi bir durumda toplumu ileriye götürmenin tek yolu ileri demokrasidir. "Yaklaşan Felâket" adlı yapıtında Lenin'in belirttiği gibi, sosyalizme doğru gitmekten korkarsak, tekellerin egemenliğinden bir adım bile ileriye gidemeyiz. Tekelleri yıkıp serbest rekabeti mi geri getireceğiz? Bu olamayacağına göre, üretimin örgütlenmesini daha da

merkezileştirmeye, yani sosyalizme doğru ilerlemek tek yoldur. İşte bunun için Partimiz sosyalizme açılan ileri demokratik düzenden söz ediyor.

İleri demokrasi, işçi-köylü bağlaşıklığı temelinde gerçekleşecek olan, ulusun büyük çoğunluğunun gerici azınlığa karşı demokratik diktatörlüğüdür. Emperyalizme, yabancı tekellere karşı ulusal, yerli-yabancı tekellerin egemenliğinden kaynaklanan gericiliğe karşı demokratik görevleri olan Ulusal Demokratik Cephe işte böylesi geniş bir savaşın ve gelecekte halk iktidarının organı olacaktır.

Kimileri ileri demokrasiyi

burjuva demokrasisiyle özdeşleştiriyorlar. Kuşkusuz Türkiye gibi bağımlı, çarpık, geri bir temel üzerinde tekelleşmenin boy vermiş olması, önümüze aynı zamanda birçok burjuva demokratik görevler koyuyor. Tepeden inme kapitalistleşen ağalığın yarıları süren ağır baskısına karşı köylülüğün istemlerinin karşılanması böylesi önemli görevlerdendir. Ancak, devrimci diyalektik, karmaşık koşullarda çeşitli görevleri ustaca birleştirmek olanağını veriyor. İşçi sınıfımızın öncü Leninçi partisi olan Türkiye Komünist Partisi devrimci diyalektiği ustaca uyguluyor.

Büyüme

(Atılım Aralık 1977 sayısından)

Ülkemizde devrimci yükseliş inşili çıkışlı sürüyor. Partimiz atılımlar içinde örgütleniyor, büyüyor. Devrimci hareket genişliyor. Ulusal Demokratik Cephe ülküsel geniş yığınlar arasında yaygınlaşıyor.

Böylesi bir büyüme, genişleme sürecinde savaşın başını çeken komünistlere çok önemli görevler düşüyor. Bu görevleri yerine getirirken Lenin'in şu sözleri komünistlere yol gösteriyor:

"...oportünistlerin her zamanı yöntemi, en ılımlı sloganın en akla yakın olduğunu kanıtlama girişimidir. Gerekçe olarak da bunun en büyük sayıda toplumsal unsuru birleştirmeye yardımcı olacağını ileri sürerler.

Bernstein şöyle demişti: sosyal devrim yalnızca proletaryanın bir kesimi tarafından desteklenir, oysal sosyal reform birçok toplumsal-liberal unsur tarafından desteklenir. Sosyalizmin bunların istemine aykırı olarak kurulacağı düşüncesiyle yanlıya düşmeyin! Demokratik toplumsal reformlar partisi olmak daha iyidir! Menşevikler ise şöyle diyorlar: Yalnızca proletarya ve küçük burjuvazinin devrimci kesimi (en başta köylüler) bizim devrimimizin gerçek ulusundan yanadırlar...

"Hayır yoldaşlar! Politik aritmetikte tüm 'muhalefet' unsurlarının basit toplanmasından biraz daha karmaşık şeyler vardır. Kaypak ve ihanet içinde

olan muhalefeti, gerçekten savaşan devrimci unsurlarla toplamak her zaman artı sonuç vermez. Çoğu kez eksi olduğu görülür". (Lenin, Toplu Yapıtlar, İngilizce basım, Cilt: 11, s:156)

TKP militanları, özellikle partiyi yığınlar içinde örgütlerken, aynı zamanda öteki yığın çalışmalarında, nicel büyüme uğrunda nitel gerekleri unutmuyor, genişlemek pahasına sloganları dilimlilastirmiyor, reformizme saplanmıyorlar. İşçi sınıfımızın Leninçi, öncü partisinin savaşçılarını da ancak bu yaraşır. TKP'nin Leninçi bayrağını her zaman yükseklerde dalgalandırmak.

Küçük var küçük klük var

TKP'nin Sesi Radyosu'nun belirttiği gibi, "madeni eşya patronları ve bu patronların bağlı oldukları uluslararası tekeller, MC hükümeti, Maden-İş'in grevini ve bizzat Maden-İş'i, planlarına göre ekonomik bakımdan yıkamadıklarını gördükten sonra, onu politik ideolojik bakımdan çökertmeye kalkıştılar. Bu politikayı da sözümlerle ilericiler, devrimci yazar diye tanıyanların diliyle yürütmeyi daha yeğ buldular. Yani MİT, CIA, ellerindeki bütün olanakları harekete geçirdiler". "Aziz Nesin'in Maden-İş grevine sözde bir öyküyle saldırısı, bu saldırıya Yürüklük dergisinde Yalçın Küçük'ün katılması rasgele değildir." (İSRA, Deneme Yayınları, sayı: 24)

Yine TKP'nin Sesi Radyosu, Aziz Nesin'in karanlık kimliğini somut verilerle açıkladı. Yalçın Küçük'ün de bugünkü işçi düşmanı tutumunu daha iyi anlamak için 1971 öncesine dönüp geçmiş ideolojik çizgisinden bir örnek vermek yararlı olacaktır.

Yalçın Küçük ODTÜ'de Sovyet Ekonomisi dersi veriyordu. Bir sosyalist için burjuva üniversitesinde böyle bir ders verebilmek, gençleri aydınlat-

manın, onlara doğruları göstermenin önemli bir aracıdır. Ya da öyle olması gerekir. Gelgelelim Yalçın Küçük, tam tersine, kafa bulandırıcıdır.

Yalçın Küçük, bir burjuvanın sözde "tarafsızlığı" içinde, hakem edasıyla Bolşevik Partisi'nin politikasını "yargıladı" (!) "Bu noktada Buharin haklıydı". "Şu konuda Troçki haklıydı". "Şu konuda ise Preobrazhensky haklıydı". Yani Bolşevik Partisi "kimi zaman" doğru bir politika izlemişse de, çoğunlukla Parti'nin şu ya da bu karşıtının dediği daha doğrudur.

Gençlerin hızla politize olduğu bir sırada, berrak bir konuyu böyle bulandırmak, çarpıtmak, en azından büyük bir sorumsuzluktur. Yalçın Küçük bu "sorumsuzluğu" (?) yaptı. Öyle ki, onunla aynı politik akımdan olan gençleri bile açmaz düşürdü. "Bu kişi kimden yana?" sorusunu uyandırdı.

Yalçın Küçük'ün sosyalist kılıf içinde derin sağ, ekonomist çizgisi sıfıftaki birçok genci yanlış, anarşist yollara itti. Lenin'in dediği gibi "anarşizm, çoğunlukla, işçi sınıfı hareketinin oportünist günahlanna bir tür ce-

Arkası 5. Sayfada

İki tür cephe anlayışı ve UDC

Hüseyin Tanır

İşçi sınıfımızın UDC belgisine saldırılar özellikle şu son haftalar içinde yoğunlaştı. Legal sosyalist partilerin yöneticilerinden gelen saldırılar, bu "parti"lerin yaygın organlarında cephe sorunu üzerine yazılıp çizilenler ise oldukça ilginç.

Legal sosyalist partilerin kendini "Marksist-Leninist"miş gibi göstermeye çalışan yöneticileri, "biz de cepheden yanayız" diyorlar. "Biz UDC'ye, doğru cephe anlayışına aykırı olduğumuz için karşıyız" diyorlar. Ardından kendi cephe anlayışlarını anlatıyorlar. Ama bunu yaparken de hırsızın, faizletini söylerken sirkatini ele verdiği gibi, kendi sağ oportünist cephe anlayışlarını ele veriyorlar.

Bugün dünyada cephe konusunda iki anlayış vardır. Bun-

lardan birincisine örnek, Rus devriminin İşçi, Köylü, Asker Sovyetleri'dir. Bulgaristan'daki anti-faşist savaşın ve sosyalist devrimin Vatan Cephesi'dir. Bu cephe, işçi sınıfını ve emekçi halkı içi boş iyi niyet sözleriyle değil, somut ortak çıkarlar temelinde, işçi sınıfının hegemonyasında bağlaşıklık yolundan kurtuluşa götürdü. Erki, tek geçerli yol olan devrimci yoldan ele geçirdi. Sosyalizm kuruculuğunun önündeki engelleri temizledi.

İkinci türden cephe ise, bugün bazı Batı Avrupa ülkelerinde gördüğümüz "cephe"lerdir. Bu tür "cephe"ler, partiler arasında, %51'lik bir parlamento utkusu için imzalanmış protokollardır. Bunların adı kimi yerde "ortak program", kimi yerde "tarihsel uzlaşma" kimi yerde ise başka bir şeydir.

Bu cepheleden birinci türü sokaklarda, meydanlarda, savaşın ateşleri içinden doğdu, gelişti. İkinci tür "cephe"ler ise, proletarya enternasyonalizmini, proletarya diktatörlüğünü 50 yıl önce yadsıyanlarla 5 yıl önce yadsıyanlar arasında imzalanan bir kâğıt parçası olmaktan öteye gidemedi.

Bu cepheleden birinci türü, Leninçi politika sonucunda geniş halk yığınlarını sosyalizm için savaşa inandırdı, bu yolda silahlandırdı. İkincisinde ise işçi sınıfını örgütsel, politik ve en önemlisi ideolojik olarak zayıflatmaya götürdü. Kimileri Marksist bile olmadıklarını, partilerinin herkeसे açık bir tartışma klübü olduğunu açıkça kendi ağzından söylemeye dek vardırı.

Legal sosyalist partilerin yöneticileri, cephe sorununu imzalanması gereken bir protokol sorununa indirirken işte bu ikinci tür "cephe"leri benimzediklerini açığa vurmuş oluyorlar. Ayrıca "sendikalar cephe çağrısı yapmaz; onlar yığınların ekonomik-demokratik savaşlarıyla uğraşsın, politikayı partilere, yani

bize(!) bıraksın" diyorlar.

Bu görüş, sendikaların, yığın örgütlerini işlevini ekonomik savaşla sınırlayan ekonomizmin ta kendisidir. Politik erk savaşının öncüsünün parti olduğu, ancak sendikaların, yığın örgütlerinin erk savaşını dışında kalamayacağı bilinen bir gerçektir. İkincisi, demokratik savaşım, politik savaşım değil de nedir? Üçüncüsü, "bu partilerin işidir, bizim işimizdir" demek ne anlama geliyor? Yoksa bir takım cep partileri bilmem hangi salonu lutup işçi sınıfı adına "cephe toplantıları" yapacak, böylece bu sorun da çözülüyor deyip çocuk mu kandıracıklarını sanıyorlar?

Bu sağ oportünistler UDC'yi bir de şablonculukla suçuyorlar. Böylesi bir suçlama, dünya işçi sınıfı tarihinde yeni bir şey değildir. Sağ oportünistler, bolşevik gelenekleri savunan komünistlere uzun yıllar aynı suçlamayı yapageldiler. Onlar, "Sovyet deneyi Rusya'ya özgüdür, her ülkenin kendi koşulları gözönüne alınmalıdır" derken gerçekte, cephe taktiklerini bolşevik anlayışa saldırmayı amaçlıyorlar.

Gerçekten de her komünist partisi, ülkesinin somut koşullarını gözönünde tutmalıdır. Cephe sorununda da bu böyledir. Ama bu, Rusya'daki İşçi, Köylü, Asker Sovyetleri'nin Leninçi bağlaşıklık politikasının utkan bir örneği olduğunu yadsımayı getirmemelidir. Önümüzdeki örnek Batı'nın "ortak programları", "tarihsel kompromileri" değil, Sovyetler'dir. Bizde cephenin adı Sovyet değil de UDC olmuş, ya da başka bir isim olmuş önemli değil. Önemli olan işin özüdür. O da cephenin, işçi sınıfının hegemonyasında, işçi, köylü, tüm emekçi katmanların, yurtseverler, asubay ve subayların savaş birliği olabilmemesi, proleter yöntemleri kullanması, sosyalizmin önündeki engelleri devrimci yoldan kaldırmasıdır. Bizim UDC' miz işte bu türden bir cephe dir.

Politik körlük ve örnekleri

Ahmet Ateş

Fiziksel anlamda körlük ciddi bir derttir. Fakat körlük, politik planda ele alındığında, durum daha da değişir. Anlamı derinleşir.

Politik körlük, toplumların sınıf savaşımı hızlandığında özellikle tehlikelidir. Genellikle "afyonlama" "taktikleri"nde ortaya çıkar.

Türkiye'de sınıf savaşımı yükselmektedir. Devrimci durum olgunlaşmaktadır. Faşizm büyük tehlike olarak belirmiştir. Yasallaşma yolunda önemli adımlar almıştır. İşçi sınıfı ise, iktidarı almaya hazırlanıyor. Yani "ivme" hızlanmıştır. Doğal olarak, "politik körlük" de netleşme sürecindedir. Netleşme bilince yansımaktadır.

Bu süreci hızlandırmak gerek. Ulusal, demokratik güçlerin "savaş birliği" sağlanırken, bu süreci hızlandırmak gerek. Ulusal,

demokratik güçlerin "savaş birliği" sağlanırken, bu süreci hızlandırmak gerek. Ulusal, demokratik güçlerin "savaş birliği" sağlanırken, bu süreci hızlandırmak gerek. Ulusal,

Bu neden böyle? Bir yandan birliğin çağırması, öte yandan çağırıcıların yığınlara teşhir etmemek olur mu?

Evet, bal gibi olur. Çağırıyoruz çünkü gerçekten "birlik" istiyoruz. Teşhir ediyoruz çünkü teşhir edilenler birliğe "zarar" vermektedir. Bunları dışlamak gerek.

Bunun da nedeni var. Örneklelim:

Almanya'da Hitler faşizminin erki ele geçişini kolaylaştıran etkiler arasında, sosyal demokratların rolü çok önemliydi. İspanya İç Savaşında "sosyal demokrat" anlayışın nelere mal olduğunu gördük.

Şili'de sosyal demokrat kör-

lüğün daha değişik boyutlarını yaşadık. Portekiz'de sosyal demokrasinin daha değişik boyutlarının sergilendiği başka bir "körlük" örneği var. Nasıl? Devrimin kazanımlarını emperyalizmin emrine vermeye uğraşarak. Emperyalizme satılarak. Soares hükümetinin "inci"lerini hemen hergün izliyoruz.

Tüm bunlar hareketle burjuva ideolojisinin etkinliğini sergiliyor. Afyonlama çeşitlerini sergiliyor.

Türkiye'de de az örnek yok. Daha geçenlerde bir örnek yaşadık. İbret vericesine. Yasallaşmaya çalışan faşizme yardım elini uzatan sosyal demokrat anlayışı unutulabilir miyiz? Meclis başkanlığı sorununun çözümü(!) akıllarda taptaze.

Biraz daha geride: AP'ye "hükümet ortaklığı" teklifine ne demeli? Ya peki azınlık hükümeti?

Arkası 5. Sayfada

1977-savaş yılı

(TKP'nin Sesi Radyosu'ndan)

1977 yılı, Türkiye işçi sınıfı için, özellikle onun özbe öz partisi, Türkiye Komünist Partisi için çetin olduğu kadar yoğun savaşlarla dolu bir yıl olmuştur. Yapılan tarihsel Konferans, partinin gelişmesine, yığınlar arasında saygınlığının artmasına, politik yaşamı etkileme sürecine Lenincl damgasını vurdu. Bu geçen yılın savaşları, Konferans'ın aldığı kararların doğruluğunu, çizdiği strateji ve taktiğin Lenincl savaş yolu olduğunu açık seçik gösterdi. Parti derlendi, toparlandı. Kadroları genişledi. Yığınlara inme, fabrikalara girme süreci hızlandı. Daha önemlisi, Parti örgütleri, yığın hareketlerini örgütlemeye, bilinçli, planlı adım atma ustalığını öğrenmeye başladı. Komünistler, parti örgütleri, yeni savaş yöntemleri, yeni savaş biçimleri uygulayabilmek yeteneğini göstermeye başladılar. Lenincl ilkesellik, parti programına olduğu gibi parti tüzüğüne doğrulukla bağlılık, parti örgütlerinin, komünistlerin yaşamına giriyor.

1977'de 75. yaşını kutladığımız Lenincl Genel Sekreterimiz Bilen Yoldaş'ın tüm bu gelişmelerdeki önemli katkısını partimizin atımlarıyla ayrılmazlığı belirtmede geçmek doğru olmaz.

Parti Konferansı'nın, Merkez Komitesi'nin, Politik Büro'nun görüş ve kararlarının doğruluğu asıl sınıf savaşlarının denek taşına vurulduğu zaman daha belirgin oluyor. Partinin dedikleri bir bir doğru çıkıyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin, halk düşmanı gerici faşist karması hükümetin getirdiği ekonomik, politik her tür bunalım korkunç yıkımlarla derinleşiyor. Bu bunalım bütün burjuva partilerini de sarmıştır. Genel ve yerel seçimler bunu yeterince göstermiştir. Burjuvazi egemenliğini sürdürmek, bunalımın bütün yükünü geniş yığınların omuzlarına daha da bindirmek, öte yandan faşizmle tırmanmak, yeni ortaklıklar, hükümet ortaklıklarını kurmak yoluyla bu burğaçtan kurtulma çabaları gösteriyor. Bu ulusal çıkarılara aykırı tutumuyla ana

yurdu, 42 milyon insanı uçurumlara, NATO'ların uçurumlarına sürüküyor. Bu yıkıma karşı savaş, her türlü savaş kutsaldır. Bu savaşta işçi sınıfı tarihsel görevini canla başla, Maden-İş grevçilerinin uzun süreli grevde gösterdikleri özverli batırlıkla yerine getiriyor.

Maden-İş'i, DİSK'i içinden parçalamak, arkasından hançerlemek isteyenler ezilip gidecektir. Halk düşmanı hükümetlere karşı savaş durmayacaktır. İşçiköylü bağlaşıklığı kurulacaktır. Ulusal Demokratik Cephe kurulacaktır. Bu tarihsel gelişme sürecini hiç kimse durduramayacaktır. Halkımızın ulusal demokratik savaşı üstün gelecektir. Sosyalizme giden yolu burjuvazi ne yapsa, kanla kurşunla kapayamayacaktır. Çağımız, halkımız, işçi sınıfı Kızıl Ocakların 60. yılını kutladı. 1977 yılı dünya çapında böylesine görkemli bir yıl oldu. Kızıl Ocakların sönmeye, Lenincl ışınları savaş yolumuzu daha bir aydınlatıyor. —İSRA.

MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır

Faşistlerin saldırılarına, faşist tırmanışa karşı ilerici güçler de her geçen gün saflarını pekiştiriyorlar.

İzmir'de başta Maden-İş olmak üzere DİSK'li, Türk-İş'li ve bağımsız 20 sendika, aralarında TMMOB ve ona bağlı odalar, TÖB-DER, TUS-DER, İGD, İKD, Ege KÖY-DER, Tabip Odası ve KÖGEF'in de bulunduğu 21 demokratik örgüt ortak

bir bildiri çıkararak İGD üyesi Nevzat Bulut'un öldürülmesini ve faşist saldırılara kınadılar. Bildiri şöyle sürüyor:

"AP-CHP koalisyonunun işbirlikçi tekelci sermaye tarafından öne sürüldüğü ve Meclis Başkanlığı seçimi için CHP-MHP işbirliğinin yapıldığı bu dönemde saldırıların artması, anımsamalı ve ilerici güçler açısından düşündürücüdür.

Ancak gelişmelerden cesaret alan ve yasalık kazanmaya çalışan faşistlere işçi sınıfı öncülüğünde demokrasi güçleri gereken dersi vereceklerdir. CHP'li, demokrat, ilerici, sosyalist ayrımı yapmaksızın saldıran faşistlere yanıt, elbette ortak verilecektir.

Biz aşağıda imzaları bulunan sendikal ve demokratik mesleki kitle örgütleri olarak büyük sermaye, toprak beyleri,

aracı tefecilerin temsilcisi MC'nin çökertilmesi ve tekelci sermayenin güdümündeki eli kanlı örgütler MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması yönünde mücadele edeceğimizi kamuoyuna duyururuz."

Köy-Koop DİSK'le eylem birliği kararı aldı.

Geçtiğimiz haftalarda Ankara'da toplanan Köy-Koop Genel Kurulu'nda her türlü sömürüye ve baskıya karşı demokratik güçlerle ve DİSK'le eylem ve güçbirliğini sürdürme kararı alındı. Çok sayıda Birlik temsilcisinin katıldığı Genel Kurul'da ortak öneriyle alınan bu karar oybirliğiyle benimsendi.

Gerici faşist karması hükümetin getirdiği pahalılığa, yoksulluğa, kanlı cinayetlere, her türlü baskılara karşı savaşmada Köy-Koop demokratik yığın örgütleriyle eylem birliği kurarak demokrasi savaşımında etkin yerini koruyor. Köy-Koop Genel Başkanı konuşmasında, "Yurt çapında faşizmin geriletilmesi, aracılann, tefecilerin ve tüm sömürücü sınıfların iktidarına karşı üreticiler, köy kalkınma kooperatiflerinde ve onun üst örgütlerinde büyük görevler yapacaklardır" diyor.

Köy-Koop'un demokrasi savaşımında attığı bu adımlar, gerici faşist karması hükümetin alacağı edimsiz ve işçiköylü bağlaşıklığı yolunda önemli bir katkıdır. —İSRA.

Savaşım ve dayanışma yurt dışında da sürüyor

SIEMENS'LI İŞÇİLER DAYANIŞMALARINI SÜRDÜRÜYOR

Münih'deki Siemens fabrikasındaki işçiler Maden-İş'le dayanışmaya aktif katılıyorlar. Sürdürdükleri kampanyanın ilk bölümünde 418 Mark, ikinci bölümünde ise 347 Mark toplayarak Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri Yürütme Kurulu'na gönderdiler. Siemens'li işçiler coşkuyla yardım kampanyalarını sürdürüyorlar. —İSRA

DÜSSELDORF'DA 7 KOMİTE KURULDU

Düsseldorf 2. MC'ye karşı ve Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri ise, yaptıkları açıklamada şunları belirtiyorlar:

"Kentimizde şimdiye kadar 3'ü fabrika ve 4'ü de mahalle komiteleri olmak üzere 7 komite oluşmuştur. Maden-İş'in yiğit grevçileri yalnız kendileri için değil, bizim için de, tüm Türkiye için savaşıyorlar. Patronların insanlığa sığmayan lokavtları onların korkutmak değil dursun tam tersine daha da cesaretlendiriyor. Biz tüm gücümüzü grevci sınıf kardeşlerimizin yanındayız.

Şehrimiz ve çevresinde grevi yankından tanıtmak için enformasyon masaları kurduk. Hedefimiz yılbaşına kadar 40 bin Mark toplamaktır. Dayanışmayı bundan sonra da sürdürüceğiz. Grevci kardeşlerimizle utkuya kadar direneceğiz." —İSRA.

MÜNSTER'DE MADEN-İŞ GREVI SAHNEYE KONUYOR

Münster Türkiyeli İşçi Öğrenci Derneği, grevci yigitlerin MESS'e karşı savaşını anlatan bir oyunu sahneye koymuştur. "Atılım Sahnesi" adlı oyundan ve düzenlenen geceden gelecek tüm gelirler Maden-İş'le Dayanışma Fonu'na gönderilecektir. —İSRA

BATI BERLİN'DE 32,800 MARK TOPLANDI

MESS'e ve işbirlikçi tekelci burjuvaziye karşı savaşan grevci yigitlerle dayanışma yurt dışında da sürüyor.

Batı Berlin'deki Maden-İş'li Destekleme Komiteleri, 10 aralık günü halka açık bir toplantı yaparak topladıkları 32,800,90 Mark'ı Yürütme Kurulu'na teslim

Kürt-Türk işçilerinin sosyalizmi için ortak savaş verecekleri örgüt TKP'dir.

İşçinin partisi tektir!

Değerli Cimşit arkadaş, Mektupta Türk-Kürt emekçilerinin ortak savaşından, dünya halklarının kardeşliğinden söz ediyorsun. İşçi sınıfının iktidarı alması, "biz Kürt emekçilerinin de özlemi olan bir şeydir" diyorsun.

Bu noktalarda tamamen anlaşılıyor.

Ne var ki, bize öyle gelir ki sen TKP'ye karşı tavrıyla önceki söyledikleriyle çelişkiye düşüyorsun.

Ortak savaş işçiler için ortak, tek bir örgüt içinde olur. Kürt-Türk işçilerinin sosyalizmi için ortak savaş verecekleri örgüt TKP'dir.

Dünya işçilerinin kardeşliği, aynı devlet sınırları içinde tek örgüte somutlaşır. Aynı sınırlar içinde, ortak hedef için savaş veren işçiler bile ayrı örgütlenirse nerede kaldı kardeşlik?

Sonra, Türkiye'de işçiler Kürt Türk diye ayrı örgütlenirlerse iktidarı alamazlar. Bölünmüş olurlar, düşmanın ekmeğine yağ sürerler. Lenin, Bolşevik Partisi'nden ayrı örgütlenmek isteyen komünistlere hep karşı çıktı.

F. Almanya'dan Cimşit imzalı ve 30 ekim 1977 tarihli bir eleştiri mektubu aldık. Mektupta, eleştiri metninin İşçinin Sesi yanında, Genç Sosyalist, Kadınların Sesi, Kitle, Rohani, Politika, Özgürlük Yolu adlı gazete ve dergilere, FIDEF ve TÖB-DER'e ulaştırıldığı belirtiliyor. Biz, 4.12.1977 günlü postaya verdiğimiz bir mektupla eleştiriye yanıtladık. Ancak, herhalde Cimşit arkadaş bize güvenmeyip doğru adres vermemiş olacak ki yolladığımız mektup geri geldi. Cimşit arkadaşta yolladığımız mektubu hısalatarak yayımlamakta yarar görüyoruz.

Bolşevik Partisi yüzlerce ulusun işçilerini aynı çatı, aynı disiplin altında topladığı için, yüzlerce ulusa birden özgürlük getirebildi.

Bu nedenlerle, ayrı bir Kürt Komünist Partisi kurmak hem Türk hem Kürt işçilerine indirilecek bir darbedir. Öyle olduğu için de Türkiye'de gerici bu isterler. Kurulursa da sahte olur.

TKP, Kürtlerin ayrılmak dahil bütün haklarını tanıyor. Kürtler Türkiye'de en ağır baskılarla karşılaşılıyorlar. Ayrılmak isterlerse kendi bilecekleri iştir. Ama TKP, Kürtlerin ayrılmalarından değil birlikte yana olduğunu açıkça söylüyor.

Kürt işçi sınıfı Türkiye'nin çeşitli yörelerine dağılmıştır. Kürdistan bölgesinde yayıftır. Öyleyse Kürdistan ayrılırsa, işçi sınıfı egemenliğinde bir düzene kavuşması pek kolay olmayacaktır. Öyleyse TKP, Kürdistan'ın ayrılmamasından yana olursa, Kürt işçilerine, yoksullarına iyilik etmiş olmaz.

Tüm Devrimci Kürt kardeşlerimize en içten selamlar ve ortak savaşımızda başarılar. —İŞÇİNİN SESİ

DİSK'in GÜNLÜK GAZETESİ

Politika

İşçinin, emekçinin günlük gazetesidir
Ülkemizde olup bitenleri en gerçek şekilde yazan
bu gazeteye İşçinin Sesi'ne yazarak abone olabilirsiniz.

ürün

42. sayısı çıktı
İşçinin Sesi'nden
isteyebilirsiniz

"İnsan hakları" şampiyonları Nazi eskileriyle işbirliği yapıyor

Sovyet dönemleri aralık başlarında Roma'da bir toplantı yaptılar. Kanadalı yazar Sydney Gordon, bu toplantı için, "dönek Yahudilerin, Ukrayna savaş suçlularının, Hitler ajanlarının ve savaş kışkırtıcısı fanatiklerin insan hakları savaşçısı kılıfına büründüğü maskeli bir balo idi" diyor.

Ünlü yazar Gordon, faşistler, Ukrayna milliyetçileri ve koparılan insan hakları yaygarası arasındaki ilişkiyi bir kitap yazıyor. Bu konuda Berlin'de yaptığı açıklamada yazar özetle şöyle diyor:

"Birkaç yıldır, sözde insan hakları savunucularının karanlık yeraltı dünyasını inceliyorum. Gerçeklerin hergün katledildiği bir pislik dünyası. Kendilerine Ziyonist diyenlerin, yığınlarla

Yahudiyi yok etmiş ama şimdi "özgürlük savaşçısı" diye ortaya çıkanlarla ortaklaşa çalıştıkları garip bir dünya. Ukrayna milliyetçilerinin, CIA'dan para alan gazetecilerin, gizli ajanların ve eski Hitlercilerin barış ve yumuşamaya karşı komplo düzenledikleri bir dünya.

"Özgürlük savaşçısı" (?) görünen bu adamların, Mafia üyeleri, faşistlerin ve savaş suçlularının suç ortakları oldukları kanıtlandı. Söz arasında kendileri de bunu kabul ediyorlar.

İkinci Sakharov konferansı dedikleri son toplantının, Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkelerde insan haklarının çiğnendiğini daha iyi açığa çıkardığını iddia ediyorlar. Oysa bu konferans, katılanların aşağılık karakterini, yalnızca bunu açığa çı-

karmıştır. Katılanlar listesine bakmak yeterlidir.

Ana konuşmacılardan biri Leonid Plyusch idi. Akıl hastanesi kaçkını bu adam, kendini "gerçek komünist" (!) olarak göstermeye çalışıyor. Öte yandan konferansın yapılma nedeni Sakharov'un özel mesajı idi. Sakharov, komünizme can düşmanlığını sık sık belirten, Hitler'in yandaşlarına övgü yağdıran ve "Rusya'nın çarlık dönemine geri dönmelerini açıkça isteyen bir dönek. Görülüyor ki, kendilerine ne kılıf seçerlerse seçsinler, anti-Sovyetizm hastalığında birleşiyorlar. Ortak amaç Sovyet rejimini yıkmak.

Bunun bir başka canlı örneği de, ana konuşmacılar arasında bulunan Simon Wiesenthal ve Yusuf Slipyi idi. Wiesenthal, ateşli bir zionisttir. İsrail gizli servisiyle olan yakın ilişkileriyle övünür. Yıllarca, Yahudileri öldüren Nazi katillerinin peşini bırakmayan amansız Yahudi intikamcısı olarak görüldü. Oysa şimdi katillerden biriyle, Cardinal Slipyi ile aynı platformda boy gösterdi. Wiesenthal kalıp da bu katile bir söz bile etmedi. Neden? Çünkü zionistler de Hitlerciler ile, savaş suçluları ile yakından bağlıdır.

Slipyi kimdir? Slipyi 1945'de Batı Ukrayna Katolik Kilisesi'nin başkanıydı. Zulmüyle ünlü başpiskopos Scheptitsky'nin emri altındaydı. İkisi de Hitler'in Ukrayna'yı işgalini desteklediler. Her ikisi de Ukrayna Milliyetçileri Örgütü'ndeki (UMÖ) vatan hainlerini desteklediler. UMÖ'dekiler Hitler için çalıştılar ve savuştılar. Üyeleri 1941'de Lvov'a Nazi üniformalarıyla girdiler. Kentin Nazilere karşı olan, Polonyalı, Ukraynalı ve tüm Yahudi halkını kestiler.

1943'de Naziler ek güç kazanmak için Ukrayna Galiciya Bölüğünü kurmaya çalıştılar. Slipyi, Ukrayna gençliğine bu hainler bölüğüne katılma çağrısı yaptı.

Baş papaz Slipyi'nin, dindarları Sovyet vatanına karşı savaşa kışkırtması da dikkate değer bir noktadır. Naziler ezildiğinde Slipyi savaş suçlusu olarak yargulandı ve ömür boyu hapis cezası aldı.

Slipyi, 1963'de Sovyetler'in Vatikan'la yaptığı anlaşma ile serbest bırakılınca Roma'ya gitti. Orada da kendisine "yüzyılımızın en büyük Hristiyanı" diyen UMÖ'nün yıkıcı çalışmalarını, kampanyalarını yönlendirdi.

Dünyayı UMÖ propaganda-cısı olarak gezdi. Kanadalı dinleyicilere büyük bir kahraman olarak sunuldu. Hitler'e yaptığı yardımlardan hiç bahsedilmedi.

Ve şimdi Roma'da Sakharov konferansında Plyusch ve

Arkası 5. Sayfada

Büyük asker Rokosovsky 81 yaşında

Kızıl Meydan, 24 Haziran 1945. Saat 10. Türlü yiğitlik madalyalarıyla dolu kızıl bayraklar, ödüllere donatılmış askeri sancaklar Meydan'ı kaplıyor. Cepheaden gelen birlikler geçiyor. Gür bir ses duyuldu: "Yoldaşlar, Tavarışler dikkat! Kıt'a dur!" Birlikler Lenin Mozelesi önünde durdular. Bu utku geçiydi. Geçti Mareşal K.K. Rokosovsky yönetiyordu. Rokosovsky için bu an en büyük ödül idi.

Konstantin Konstantinoviç Rokosovsky aralık 1896'da Büyük Luki kasabasında doğdu. Babası demiryolu makinisti idi. Konstantin 14 yaşındayken anne, babasını yitirdi. Ve 18 yaşında asker oldu.

Oktobrun daha ilk günlerinde Rokosovsky Kızıl Muhafızlara katıldı. Kızıl Bayrak nişanıyla ödüllendirildi. Haziran 1941'de Sovyet birlikleri Rokosovsky'nin önderliğinde Smolensk'i savundular. Onun 16. ordusu Hitlerin köpeklerini Moskova önlendiren dön geri etti.

1942'de yaralandı. İyileşince Bryansk Cephesi kumandanlığına atandı. Don Cephesi, onun önderliğinde Stalingrad savunusuna katıldı. Düşman çevrildi, ezildi. Kursk Savaşı da yine onun önderliğinde kazanıldı.

1944 yazında Birinci Belarussya Cephesi, Rokosovsky'nin kumandasında Belarussya'yı kurtardı. 29 Haziran 1944'de Rokosovsky Mareşal oldu. 1945'de Rokosovsky'nin kumandasındaki ordular Berlin Operasyonu'na katıldılar. Oder üzerindeki Alman savunmasını kırdılar, Elbe'ye ulaştılar.

Rokosovsky, büyük bir dev-

Mareşal Rokosovsky

rimeci, büyük bir asker idi. İki kez Sovyetler Birliği kahramanı oldu. Utku Nişanı ve daha birçok ödül kazandı.

Rokosovsky 1968'de öldü. Bu büyük asker, büyük devrimcinin son yapıtı anıları oldu. Anıları Büyük Anayurt Savaşı'nın onunla kopmaz bağlı altın sayfalarına ışık tuttu. Bizim savaşımızda da ışık tutacaktır.

Varşova Paketi ordularının başkomutanı General Ştemenko, Rokosovsky'nin anılarını yazdığı "Bir Askerin Görevi" adlı kitabını tanıtırken, bu kitapta Stalin'in savaş sırasındaki üstün çalışma yöntemi ve Başkomutanlığı üzerine zengin bilgiler olduğunu belirtiyor.

DÜNYAYA BAKIŞ

ENVER SADAT'TAN ANCAK BU BEKLENİRDİ

Kahire'de bir gazete Enver Sadat'ın anılarını yayınlamaya başladı. Enver Sadat bu anılarla kendini açık ediyor. Anıların en ilginç yanı Enver Sadat'ın Hitler'e ve Alman faşizmine hayranlığını açıkça belirtmesidir. 2. Dünya Savaşı'yla ilgili bölümde Sadat şöyle diyor: "Benim Alman militarizmine olan hayranlığımı tanımlamak olanaklı değil. Bunu ben söylemeye çalıştıysam da Arap dilinde sevgimin derinliğini ve büyük hayranlığımı yeterince ifade edecek sözcükler bulamadım. Ben Hitler'e, hatta ondan da önce, Alman savaş ruhuna çarpılmışım."

Sadat daha da ileri gidiyor ve savaş sırasında Hitler'in generali Rommel'e yardım ettiğini, ona askeri haber verdiğini açıklıyor. Rommel'e ilgili olarak da

Sadat: "Rommel İngilizlere karşı Batı Çölü'nde saldırıya geçtiğinde, aynı zamanda benim kalbimi de kazandı. Benim kalbimin ve rüyalarımın sahibi oldu ve bana ilham verdi."

Kendi kendini açık etmek diye işte buna derler. Herhalde Enver Sadat bunları yayınlayarak, Hitler'e ajanlık ettiğini utanmadan açıklıyor, emperyalist tekellerin sadık bir adamı olduğunu kanıtlamaya çalışıyor. Bu kadar uğraşmasına gerek yok. Görünen köy kılavuz istemez.

İTALYA'DA BİR GREV

Komünist Partisi'nin Palermo'da çıkan gazetesinde çalışan 101 işçi greve çıktı. Gazete yönetimi, zararda olduğu için gazetenin kapatılacağını ve işçilerle yeni bir iş kontratı imzalamayacaklarını belirtince işçiler de greve karar verdiler. Çoğu İKP'nin üyesi olan işçiler gazetenin çıktığı basım evini iş-

gal ettiler ve patronlarını protesto eden pankartlar taşıdılar. Pankartlardan birinde "Palyaçolar" yazıyordu. Daha sonra Çalışma Bakanlığı iki tarafı da toplantıya çağırdı ve bunun sonucunda patronlar işten çıkarmayı durdurdu.

İşçiler şöyle dediler: "Biz kapitalist bir toplumda yaşıyoruz. Gazete yönetimine karşı da buna göre davranmalıyız. Çünkü onlar da ona göre davranıyorlar". Bir konuşmacı şöyle dedi: "İşten çıkarılma mektupları bir şamar gibi geldi. Biz de buna yumruklarımızla yanıt verdik. Buna bir dur demenin zamanı gelmişti. Eğer biz bu tavırsızdıydık diğer gazetelerin sahipleri de aynı şeyi kendi işçilerine uygulamak için güzel bir neden bulacaklardı."

Oportünizmin işçi sınıfından ilkelere uzaklaşması, pratikte de yansıyor. Oportünistler, işçilerle karşı karşıya düşüyorlar.

Oportünizm yine başkaldırdı - VII

Emine Engin

Oportünistlerin proleter hegemonyasını, önce terimi sulandırarak işe başlayıp, sonra toptan reddettiklerine, "sekte" bulduklarına önceki yazıda değinmiştik. Bir kez, proleter hegemonyasını reddettikten sonra proletarya diktatörlüğü için "yanıp tutuşuyor" olsalar bile, onun yolunu tıkamış oluyorlar. Ama proletarya diktatörlüğü için yanıp tutuşan da yok. Oldukça tutarlılar. Proletarya diktatörlüğünü açıktan reddediyorlar.

Lenin, "abartmak korkusu olmadan denebilir ki bu (proletarya diktatörlüğü - İ.S.), bütün proleter sınıf savaşımının anahtarı olan bir sorundur" (Lenin, Toplu Yapıtlar, İng. basım, Cilt: 28, s: 231) diyor. Proletarya diktatörlüğü "proleter devriminin özüdür" (adı geçen yapıt, s: 231) diyor. Kısacası, proletarya diktatörlüğünü reddeden, proleter devrimini, sınıf savaşımını da reddetmiş olur. Komünist adını taşısa bile, komünist sayılmaz. Batı'daki oportünistlerin durumu da budur.

Proletaryaya, onun kurtuluşuna gerçekten inanmayanlar, sosyalizme varma tutkusunu taşıyanlar için proletarya diktatörlüğünün gerekliliği basit bir veridir. Burjuvazi üretim araçlarının özel mülkiyetini, sömürü oianaklarını yitirmemek için her yola başvurur. Bu nedenle, "ancak burjuvazinin zorla devrilmesi, malların el konması, tüm burjuva aparatının baştan aşağı yıkılması... yalnızca böylesi önlemler sömürücü sınıfının tüm olarak, gerçekten boyun eğmesini güvence altına alabilir." (Lenin, Toplu Yapıtlar, İng. basım, Cilt: 31, s: 186-187)

Sonra, emekçi halkın çoğunluğu kapitalist sömürü koşullarında bilinçlenemez. Ancak, proletaryanın öncü partisi iktidarı alıp da mülksüzleştirilen sömürücülerin paahasına emekçilerin yaşam koşullarını iyileştirmeye başlayınca, bu süreçteki çetin sınıf savaşımının ateşleri içinde eğitilip, proletarya çevresinde bir disipline bağlanabilirler. Proletarya diktatörlüğünün yapıcı görevleri böylece yürütülmeye başlanır, sosyalizm kurulur.

Bir öteki nokta da, küçük burjuvazinin burjuvazi ile proletarya arasındaki gel-gitini önlemektir. Bu, sömürücülerle karşı savaş yöntemleri ile emekçileri kazanma yöntemlerinin birlikte kullanımını gerektirir. Proletarya diktatörlüğünün yapıcı ve yıkıcı işlevlerini birleştirir.

Oportünistler proletarya diktatörlüğünü reddederlerken başlıca iki sav getiriyorlar. Birincisi ve gerçekte gülünç olanı, proletaryanın yok olduğu görüşüdür. Öteki ise soyut demokrasi havariliği, "diktatörlüğe" karşı "demokrasiyi" (?) savunmaktır.

Birinci sav, oportünistlerin neden proleter yığınlarını göremeyecek kadar körleştiklerini açıklıyor. Onların, işçi aristokrasisi, işçi bürokrasisi ve küçük burjuva kökenlerini açığa veriyor. Proletaryanın yok olduğunu en ateşli savunular, yani

Fransızlar, bundan çok değil, iki yıl önce, "işçi sınıfını" tanımlarken tek ölçüt olarak, "maddi üretim içinde artık değer yaratmayı" gösteriyorlardı. Şimdi proletarya yok diyorlar. Henüz açıkça diyemeseler de, özde, artık değer yaratımı, kapitalizm yok oldu demeye getiriyorlar.

"Demokrasi" gevezeliğine gelince. Geçen yazıda oportünistlerin liberalizminden söz etmiştik. İşte, proletarya diktatörlüğüne karşı soyut bir demokrasi gevezeliği yapmaları burjuva liberalizminin açık kanıtıdır. "Bir liberal için genel olarak 'demokrasiden' söz etmek doğaldır. Ama bir Marksist 'hangi sınıf için?' diye sormayı asla unutmaz." (Lenin, Toplu Yapıtlar, İng. basım, Cilt: 28, s: 235)

Bilinen bir gerçektir ki her demokrasinin bir sınıf özü vardır. Ve de her demokrasi özde bir sınıfın diktatörlüğüdür. Demokrasi, bu diktatörlüğün bir biçimidir. Bu konulara ayrıntılı olarak girmeyeceğiz. Demek istediğimiz odur ki, oportünistler proletarya diktatörlüğünü anti demokratik buluyorlarsa, bu onların burjuva bakış açısını gösterir.

Gerçekten de, son yılda Sovyetler Birliği'ndeki tek tük döneğin en ateşli savunucuları emperyalistler ve oportünistler oldu. Oportünistler, yaşadıkları emperyalist ülkelerdeki insan hakları sorununu bir kenara bırakıp Sovyetler Birliği'nde "insan hakları" diye bir konu yarattılar. Bunun kaynağı, onların proletarya diktatörlüğüne duydukları derin nefrettir. Evet, Sovyetler Birliği'nde bugün halkın devleti var. Ama halkın devleti, proletarya diktatörlüğünden büyüdü geliştirdi. Gerektiğinde dönelere, halk düşmanlarına karşı dışlerini gösterme görevini içinde barındırıyor. 15. Kongre Raporu'nda bu çok güzel dile getirildi. Bu yüzden de, 25. Kongre, oportünistleri oldukça "kızdırdı" (!)

Sonra, son yıllarda Avrupa kapitalist ülkelerinde kitapçılara gidince göze batan bir olgu var. Stalin üzerine, Batı Partilerinin "önde gelenlerince" yazılmış, cilt cilt sövgü kitapları. İlk başta insan acaba neden diye düşünüyor. Ama hemen anlaşılıyor. Oportünistlerin proletarya diktatörlüğüne duydukları nefreti kuma yollarından biri de bu oluyor. Stalin'in kişisinde proletarya diktatörlüğüne sövüyorlar. "Stalinizm" (?) üzerine "bilimsel" (!) tartışmalar açıyorlar. Ama gerçekte böyle bir "izm" olmadığı için, böylesi tartışmaların mantıksal çizgisi nesnel olarak anti-Leninizme ulaşıyor. Örneğin İtalya'da böyle bir açık oturumda, gerçekte Leninizmi tartıştıklarını, Leninizmin reddedilmesinin en tutarlı davranış olacağını açıkça belirtiyor ve Leninizmi reddediyorlar.

Gelecek yazımızda, proletarya diktatörlüğü terimini kullanıp kullanmama ve oportünistlerin "demokratik" "savaş" yöntemlerine değineceğiz.

S. Üstünel

SAVAŞ
YOLU

Konuk Yayınları'ndan kitap almak isteyenler İçin Sesi'nden isteyebilirler.

56 Mansfield Rd., Ilford, Essex

DİSK Kongresi üzerine

Baştarafı 1. Sayfada

Türkiye işçi sınıfının en güzel ve devrimci gelenekleri arasına girmiştir. Türkiye işçi sınıfı bu devrimci kazanımı güçlendirecek, geliştirecektir. Türkiye işçi sınıfının enternasyonalist dayanışmasına karşı kimse çıkmayacaktır.

Kongrede işçi sınıfının bütün ilerici, devrimci, anti-emperyalist, anti-faşist örgüt ve akımlarla işbirliğinin güçlendirilmesi yönünde alınan karar da devrimci güç birliğini güçlendirecek, onun gerçekleştirilmesini sağlayacak niteliktedir.

Kongrede beliren eğilimlerden biri de TKP'ye karşı Türkiye işçi sınıfının duyduğu saygınlık ve bağlılıktır. TKP'ye konan yasağın kaldırılması, faşist yasaların, en başta 141. ve 142. maddelerin kaldırılmasıdır. Eski Genel Başkan Kemal Türkler, Türkiye işçi sınıfının TKP'yle bağlılığını ve emekçi yığınların işçi sınıfının öncü partisine duyduğu sempatiyi kongrede canlı bir şekilde dile getirdi. TKP ile herhangi organik bir bağı olmayan, yani komünist olmayan bir sendika liderinin, Kemal Türkler'in bu çıkışı TKP'nin emekçi yığınları ve özellikle işçi sınıfı arasındaki saygınlığının yeni bir delilidir. Bilindiği gibi DİSK Kongresi'nde Konfederasyon'un yönetiminde bazı değişiklikler yapıldı. Başkanlığa Abdullah Baştürk seçildi. Genel Sekreterliğe de Fehmi Işıklar. Yine bilindiği gibi Baştürk CHP'lidir. Ve bir dönem bu partiden sayılabileceği bir dönem seçilmişti. Ama son dönem seçimlerde CHP'nin hışmına uğramış ve sayılabilememişti. Baştürk sosyalizmden yana olduğunu sık sık tekrarlar. Bu gibi gelişmeler karşısında komünistlerin tutumu ne olacaktır? DİSK'de en somut biçimini bulan sınıf sendikacılığı bundan önce de sık sık belirttiğimiz gibi Türkiye işçi sınıfının en büyük ve en önemli kazanımları arasındadır. Komünistlerin başta gelen devrimden biri bu kazanımı güçlendirmek ve geliştirmektir. Bunun için işçi sınıfı sınırlarında, fabrikalarda, işletmelerde, bürolarda, köylerde, tarım kesiminde daha esaslı bir biçimde işçi ve emekçilerle bütünleşmek, daha geniş ölçüde örgütlenmek, TKP'yi daha da güçlendirmektir.

Küçük var, küçüklük var

Baştarafı 2. Sayfada

za'dır. (Lenin, Toplu Yapılar, İngilizce basım, cilt: 31, s: 32) İşte Yalçın Küçük, işçi sınıfının partisi olduğunu iddia eden bir parti adına, böyle derin sağ günahlar işleyerek, birçok iyi niyetli, kendinden kat kat daha devrimci, devrim için canını vermeye hazır genci göşizme itti. Onları işçi sınıfının yolundan uzaklaştırdı.

O zaman Bolşevik Partisi'ne karşı çıkan, gençleri işçi sınıfının yolundan soğutan, sağ oportünist bu kişinin bugün açıktan açığa Maden-İş'e, işçilerin 7 aydır yığıtçe sürdürdükleri greve dil uzatması olağandır. Şaşacak birşey yok. Sağ oportünist çizgi ister paralı, ister paratsız, ama her durumda burjuvazinin 5. kolu-

dur. 5. kol yalnızca Maden-İş'in yığıt grevine karşı değil, her konuda eyleme geçiyor. Yalçın Küçük "Umutsuzluktan Umuta Doğru" diye yazıyor. (Yürütlü, sayı 141) Hangi umutsuzluk? İşçi sınıfı civil civil umut dolu. Savaşıyor. Halka da umut saçıyor. Yalçın Küçük ne umutsuzluğundan söz ediyor? Hangi umut? Bizim umudumuz TKP'nin daha da güçlenmesidir. Bizim umudumuz sınıf savaşımıdır. Bu nedenle MESS'e karşı Maden-İş'i vargüçle destekliyoruz. Bizim umudumuz işçi sınıfı hegemonyasında, yığınsal, savaştan bir UDC'dir. Bizim umudumuz devrimdir.

Sonra. Daha 130. sayıda, Yürütlü'de Behice Boran, işçi sınıfı partisinin henüz belli olmadığı gibi çok "alçak gönüllü" bir konuma gerilemişti. Oysa

Sosyalist, sosyal demokrat, partizisiz işçi ve sendikacılarla sınıf sendikacılığı düzeyinde, yani emperyalistlerin, büyük tekelin büyük toprak sahiplerinin sömürüsüne ve bunların politik güçlerine karşı işçi sınıfının sömürüden kurtulmak, demokratik haklarını genişletmek ve sosyalist bir düzen kurmak savaşımında birleşmek, eylem birliğini kurmak, içine girdiğimiz yeni koşullarda komünistler için daha büyük bir önem kazanıyor. Komünistler gayet iyi biliyor ki DİSK gibi işçi sınıfının sınıfsal sendikasının CHP de dahil burjuva partileriyle sınıfsal bir bağı olamaz. Burjuvazinin ilerici kolunun bazı ileri politik eylemlerini desteklemek, onunla organik bağlar kurma anlamına gelmez. Bundan ötürü işçilerin üye olacağı örgüt CHP veya burjuvazinin başka bir partisi değildir. Türkiye işçi sınıfının öncü kolu, örgütü, partisi TKP'dir.

Komünistlerin ödevlerinden biri de acele yargulara varmamak ve DİSK'deki yeni yönetimi, olaylar karşısında takınacağı tavır, sınıf sendikacılığı yönündeki tutumuyla ölçmek ve ona göre davranmaktır. İşçi sınıfının devrimci düzeyde birliğini pekiştirmek, sınıf sendikacılığını korumak, güçlendirmek yönünde kesinlikle ödün verilemez. Anti-komünizm, TKP düşmanlığının açık gizli, dolaylı dolaysız bütün biçimlerine karşı sürekli savaşımından geri durulamaz. Ne var ki TKP ilkelerini benimsemeyen, ama bu benimsemeyi anti-komünizme, TKP düşmanlığına vurdurmayan herkesi ve her akımı da düşman saymamak gerek. Özellikle sendikalarda bu noktaya çok dikkat etmek ve tek ölçüyü, sınıf sendikacılığında birleşmeyi kabul etmek gerekir. Bugün için tek çıkar yol, yukarıda da belirttiğimiz gibi, işçi sınıfıyla daha geniş ölçüde birleşmek, işçi sınıfının elde ettiği sınıf sendikacılığı kazanımı düzeyinde her tür uzlaşmacılığa, oportünizme, her türlü sağınara, işçi sınıfının gelişen birliğine dayanarak savaşmaktır. Bunun için komünistlerin sağlam bir kazanımı ve dayanak noktası vardır. Bu noktalara dayanarak kaybedilen herşeyi tekrar kazanmak, hatta fazlasıyla kazanmak mümkündür.

İşçiler

sınıf

çıkartlarından

Baştarafı 1. Sayfada

Halkımız ulusal ve toplumsal savaşını daha da hızlandıracaktır. Savaşkan birliği, UDC'yi daha da güçlendirecektir. Faşistleri, sokaklardan, devlet mekanizmasından, tüm ülkeden kendi elleriyle temizleyecektir. Türkçe, bire binle yanıt verecekse, halk da bine onbinle yanıt vermesini bilir.

Faşizmi ezmenin, sömürüye son vermenin tek yolu, işçi sınıfı hegemonyasında halkımızın verdiği devrim savaşımıdır. Tüm güçler buraya seferber edilecektir.

Maden-İş grevi kırılmaz

Baştarafı 1. Sayfada

gün daha da çelikleşen disiplinle, direşkenlikle eylemi sürdürmeleri burjuvaziyi çulğuna çeviriyor. Burjuvazi grevi kırma umudunu yitirdiği de daha da azgınlaşıyor, yeni yeni yöntem ve araçlarla saldırıya geçiyor. Burjuvaziyi bu denli çileden çıkaran grevin gelişimine kısaca bakalım:

Bilindiği gibi, MESS öteden beri gündelikleri, toplumsal hakları dondurmak istiyordu. Ancak, MESS patronları, karşılarında Maden-İş gibi sınıf sendikacılığının en kararlı savunucusu oldukça, bu amaçlarına ulaşamazlardı. O halde Maden-İş ezilmeli, sınıf sendikacılığı çöktürülmeliydi. MESS patronları saldırı hazırlıklarına iki yıl öncesinden hazırlanmaya başladılar. "Patronlar arası dayanışma fonu" kurdular. Tek tek işyerlerinde toplu sözleşme yapmak yerine, işkollarında grup sözleşmesi yapmak kararı aldılar. Maden-İş'te yapılan bütün toplu sözleşme görüşmelerinde kasıtlı olarak uyuşmazlık yarattılar. Sürekli olarak görüşmeleri baltaladılar. Böylece, kaçınılmaz olan grevlerin MESS'e bağlı bütün fabrikalarda aynı zamanda patlak vermesini sağlamaya çalıştılar. MESS patronlarının karanlık planına göre, Maden-İş, tüm fabrikalarda birden uygulanan grevlerin ağır giderlerini karşılayacak ve ekonomik olarak çökecekti. İşçiler de patronların ocağına düşecekti.

Ancak bu karanlık plan iflas etti. Burjuva kafası, işçi sınıfının karar verici dönemlerde imlenenek artan direşkenliğini, savaşkanlığını ve onun çevresinde halkalanan dayanışmanın gücünü hesaplayamadı.

İşçiler, emekçiler, yoksul köylüler, ilerici, demokratik örgütler metal işçilerinin etrafında kenetlenildiler. Proletarya enternasyonalizmi bayrağı altında kapitalist ve sosyalist ülkeler işçileri yardımı kostular. Ulusal ve uluslararası planda yükselen bu dayanışmanın boyutları burjuvaziyi afallattı. MESS üyesi kimi patronlar çözüldü.

İşbirlikçi, tekelci burjuvazi, savaşın bu aşamasında, o zamana dek uyguladığı yöntemlerle grevi kıramıyacağını anladı. Yalan, iftira, provokasyon, ideolojik sal-

Politik körlük

Baştarafı 2. Sayfada

meti denemesi döneminde hazırlanan hükümet programı ne mene? (CHP-AP işbirliği uluslararası finans kapitalin çözümü(!)dür) Legal sosyalist akımın küçük burjuva budala körlüğü, ayrı bir çeşitleme.

Sosyal demokrasinin kendi içinde sağ ve sol ayrımları olduğunu, sözümlün, halkından yana unsurlara yönelik olmadığını ayrıca belirtmeye gerek yok. Kaldı ki, netleşme sürecinin hızlanması, savaşımında onlara önemi olanaklar sağlayacaktır.

Önümüzde, Ulusal Demokratik Cephe'ye karşı alınan tavırdan, anti-komünizme, TKP'yi karalamaya çalışan ellerin, faşistlerle elele çalıştığından, bunun "demokrasiyi kurtarma" adına olduğu(!) palavrasına dek uzanan bir değerlendirme şeridi var. Canlı, hareketli bir şerit.

Bugün için, kendini güçlü sananlar var. Bilinçli olarak körlük rolüne çıkıyorlar. Oysa oyun oynayacak zaman değil. Büyük tehlike yaklaşıyor. Faşizm halkımızın üzerine yürüyor. Oyunlarını sürdürmek isteyenlere şunu deriz:

"Oyunun yazarı, ki tarihtir, bizden yanadır. İşçi sınıfından, halk yığınlarından yana. Yanıtları hiçbir zaman başışlamıştır. Tarihi yaratan yığınlardır. Yığınları önderler yönlendirdiğine göre... İşçi sınıfının, halk yığınlarının önderi, Leninci önderi, TKP, en önde.

Oyununuzun sonu yaklaşıyor. Sergilemeyi sürdüreceğiz. Ta ki, işçi sınıfı, halk yığınları, sahneyi işgal edip, bu "ihanet komedi-dramı"na son verene dek.

dırı silahına daha geniş ölçüde başvurmaya başladı.

Burjuvazi, Maden-İş'in yığıt sınıf sendikacılarını soyutlamak, için DİSK'te gizli-açık planlar tezgahlamaya girişti. CIA, MIT olanaklarını seferber etti. CHP'nin sağ kolu Ecevit yönetimi de DİSK'te yapılmak istenen sosyal demokrat - "sosyalist" darbeye yerini aldı. Burjuvazi, bir yandan da, işçilerle Maden-İş'in yığıt yöneticilerinin arasını açma taktiklerine başvurdu. Azılı gerici Terziman gazetesinde "işçi uzmanı" Refik Sönmezsoy, "Grev MESS patronlarına yarıyor. Patronlar mallarını karaborsada satıp, vurgunlar sağlıyorlar" fikrini işlemeye başladı. Bu taktiği sosyalist geçinen Yalçın Küçük, Aziz Nesin gibi hainler de değişik telden, değişik cepheden uygulamaya giriştiler. Maden-İş'e saldırımda burjuvazinin ideoloğunu üstlendiler.

Aziz, NESİN?

Politika gazetesi, Aziz Nesin'in bu tutumunu eleştirdi. Aziz Nesin, küplere bindi. Vatan gazetesinde yayımlanan yazısında Politika'ya zehir kustu. Kendisinin işçi sınıfının savunucusuymuş gibi satmaya kalkıştı.

Bu karanlık adamın ne mal olduğunu en iyi TKP'nin Ses Radyosu, 30 aralık günü yayınında açığa vurdu: "Aziz Nesin'in işçi sınıfının savaşına nasıl "katkıda" bulunduğu kısaca bir göz atalım. Sıkı yönetim devrinde İstanbul Sıkı Yönetim Mahkemesindeyiz. Bir kısım aydın yurttaş sözde Komünist Partisi kurmaktan yargılanıyor. Bunların arasında tanınmış aydınlarımızdan Sabahattin Eyüboğlu da var. Savcı Eyüboğlu'na karşı bir sürü delil ortaya sürer. Onun Komünist olduğunu ispatlamak için. Bu deliller arasında Eyüboğlu'nun Aziz Nesin'le arkadaşlığı da var. Eyüboğlu ifadesinde şu gerçeği açığa vurur. "Savcı Aziz Nesin'le arkadaşlığımdan dolayı tutuklanıyorum. Ama hayretle görüyorum ki Aziz Nesin tutuklanmamış değildir." Eyüboğlu'nun sergilediği bu gerçeğin ne anlama geldiğini, Aziz Nesin'in hangi öbeklerin hizmetinde olduğunu anlamayı ve onu nitelemeyi dinleyicilerimize bırakıyoruz. Sıkı yönetim döneminde solcu diye tanınanlar bile yığınla tutsak edilirken, işkençe odalarında generallere bile işkençe yapılırken, işçi sınıfının savaşımını yürütenlere karşı amansız bir terör yürütülürken Aziz Nesin bu aşamayı burnu bile kanama-

Köydeki ayrışma

Baştarafı 2. Sayfada

nın ardındaki oligarşik devleti, yerli ve yabancı tekelci seziyor. Kısaca, kırsal alan kocaman bir buhar kazanıdır. Buhar, sübapları zorluyor.

Köyde devrimci çalışma için böylesine engin objektif olanaklar vardır. Hal böyleyken, köyde çalışma denince, kimi yosunlu kafaların aklına şalvarpotur giyinip, kasket takmak geliyor. Kimi legal sosyalistler, "güler yüzlü"ler, böyle oye toplamaya çıkıyorlar. Kasket bu popülistlerin tepesinde eğri duruyor. Köy emekçileri böylesi burjuva politikacısı hokkabazlıklarını yemiyor. Onların gözü işçi

"İnsan Hakları"

Baştarafı 4. Sayfada

Wiesenthal bu savaş canisi ile birleştiler.

Şimdi Solzhenitzin ve Sakharov'un da adları, yaşamını insan haklarını yok etmeye adanmış bir savaş suçlusunun ana konuşmacı olduğu insan hakları konferansına karıştı.

Gordon, yakında çıkacak olan kitabında Ukrayna Milliyetçileri Örgütü'nün, Uluslararası Af Örgütü'nün, bazı tanınmış Kanadalıların, sosyalist dünyada "insan hakları" için savaşlarından ötürü cezalandırılanların ve savaş suçlularının adlarını açıklayacağını bildirdi.

dan geçirmiştir.

"Biraz daha gerilere gidelim. Soğuk Harp yıllarındayız. Aziz Nesin Levent'te bir kırtasiyecilik dükkanı işletiyor. Dükkanın arkasında bir oda var. Bu oda karanlık kişilerin toplantı yeri. Bu odada nelerin, ne gibi provokasyonların mayalandığı pek bilinmiyor. Ama bir provokasyon planlandığı açıkça biliniyor. Bu, sonradan basına "Kadıköy İşkalesi Olayı" adıyla geçen Sovyetler Birliği'ne karşı tertiplenmiş provokasyondur.

"Nesin'in Levent'teki kırtasiyecilik dükkanının arkasındaki karanlık odaya gelenler arasında Yüzbaşı Muzeffer adlı bir subay da vardır. Bu subay namuslu bir insandır. Hayalidir. Birşeyler yapmak istemiyle yanıp tutuşur. Nesin, bu durumdan yararlanır. Onu, Kadıköy İşkalesi'nde sahte bazı belgelerle MIT ajanlarına yakalattır. Ve ağır bir hapis cezasına çarptırılmasına neden olur. O sıralarda yüzbaşının durumundan istifade ederek, MIT'le Nesin, Yüzbaşı etrafında ördükleri sahte casusluk masahıyla anti-Sovyetik bir kampanyanın başlatılmasına zemin hazırlarlar. Daha sonra Ali Sait olayı var. Bu adam Yusuf Yıldırım adıyla gerici basında TKP'ye ve Sovyetler Birliği'ne karşı tefrikalar yayınlamıştır. Ali Sait Yıldırım'ı MIT'e bağlayan da Aziz Nesin'dir. Mustafa Fahri, namı diğer Veli Gündüz de yine Nesin tarafından MIT'e bağlanmıştır. Bu kişiler MIT'in TKP sınırlarına sokmak istediği ajan-provokatörlerdir. Demaske olmuşlardır. Aziz Nesin'in işçi sınıfına hizmetleri işte bunlardır. Biz bunları biliyoruz. Ama bu kişi belki bu yıllardan vazgeçer, diye düşünüyorduk. Ama Maden-İş grevine onun burjuvaziden yana tam cephe alması bu tereddütlerimizin yersiz olduğunu gösterdi.

"Aziz Nesin'in işçi sınıfına geçmişte ne gibi "hizmetler" yaptığı, örneğin 1940'larda ve daha sonraları ne karanlık öbeklere hizmet ettiği de kendi itiraflarıyla biliniyor. Bunları daha sonraya bırakıyoruz."

Burjuvazinin, CIA, MIT, faşistler, sosyal-demokrat ve "sosyalist" ajanları eliyle giriştiği çok yönlü saldırılar, işçi sınıfının disiplinli, kararlı savaşıyla boşa çıkarılacaktır. Hainlere, burjuva ajanlarına, sınıf uzlaşmacılarına, oportünistlere karşı savaş verileceği, utkunun kazanılacağı yer işçi sınıfının saflarıdır. Sınıf savaş alanlarıdır.

miğferine almıştır. Savaşın, işçi direnişlerinden haber soruyorlar.

Köy gençliği muazzam bir devrimci potansiyel olarak sınıf savaşına daha büyük ilgi duyuyor. Bu gençler, devrimci yayınları elden ele doluşturuyorlar. Kimi yerlerde kendiliğinden gelme hareketler pathyor. Örgüt, köy emekçilerinin, en acil gereksinimidir.

Kırsal alandaki devrimci potansiyel, ancak ve ancak, işçi sınıfının öncülüğünde ve onun politik örgütü TKP'nin örgütçülüğünde kurulmakta olan işçiköylü bağlaşıklığıyla gerçek bir devrimci güce dönüşebilir.

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın Parti Konferansı'nda okuduğu Merkez Komitesi raporu

Maden-İş'le dayanışma ve demokratik haklar yürüyüşüne katılım

Grevci yiğitlerle dayanışma için ileri

Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri ve İngiltere Türküyeliler Öğrenciler Federasyonu, İTÖF'ün ortaklaşa örgütlediği Birmingham-Londra yürüyüşü 13-14-15 Ocak günleri yapılacak.

Eyleme İngiltere Türküyeliler Kadınlar Birliği İTKB, İngiltere Türküyeliler İlericiler Birliği İTİB aktif olarak katılıyor. "Demokratik Haklar ve Maden-İş'le Dayanışma" için yapılacak olan yürüyüşü örgütleme komitesi İTÖF merkezinde yoğun bir çalışma yürütüyor. 150 kilometrelik yürüyüşün tüm altyapı hazırlıkları tamamlandı. Yürüyüş kolunun geçeceği yollar, konaklama yerleri saptandı. Yürüyüşü örgütleme komitesi eylem programını bastırıp dağıttı. Yürüyüş programı kısaca şöyle:

13 Ocak 1978

9.00: Birmingham Üniversitesi Öğrenci Birliği'nden Bristol caddesi üzerinden şehir merkezine hareket. Birmingham'dan A45 karayolu ile çıkılacak.

12.00: Little Chef'te öğle yemeği.

14.30: Leyland Otomobil Fabrikası işçilerince karşılanış.

15.45: Grevdeki itfaiyecilerle karşılanış, dayanışma ve çay molası.

17.30: Coventry'ye varış. Gece burada geçirilecek.

14 Ocak 1978

9.00: A423 karayolu üzerinden hareket.

11.30: Öğle yemeği

14.30: Oxford'a giriş.

16.30: Oxford'dan çıkış

15 Ocak 1978

9.00: Londra şehir sınırlarındaki Bromfield Park'tan hareket. Wood Green, Turnpike Lane, Newington Green üzerinden yürünecek.

12.00: Clissold Park'ta öğle yemeği. St Pauls Rd., Highbury, Caledonian Rd, Camden Town, Mörnington Crescent, Tottenham Court Rd, Oxford St üzerinden yürünecek.

16.00: Hyde Park'da meşaleli miting.

17.00: Belgrave Square'de, T.C. eiçiliği önünde protesto gösterisi.

19.00: Ambassador Oteli salonunda basın toplantısı ve aynı salonda dayanışma gecesi.

Büyük yürüyüşün duyurusu geçtiğimiz hafta geniş çapta yapıldı. İngilizce ve Türkçe bildiriler fabrikalarda, sinema önlerinde, kahvelerde, mahallelerde dağıtıldı. Bu iş için bir araba "Yaşasın DİSK - Yaşasın Maden-İş" pankartı, çeşitli döviz ve bayraklarla donatıldı. Arabaya monte edilen hoparlörden anons yapıldı. Rozet, stiker yapıştırıldı. Maden-İş'e bağış toplandı. Bu arada, halkla sohbet edilerek 40,000 yiğit metal işçisinin grevi, ülkemizdeki sınıf savaşı anlatıldı.

Fabrika önlerinde ve içerisinde, hoparlörle, yürüyüşe katılım için çağrılar yapıldı. Pazar yerinde bildiriler dağıtıldı. Londra'nın önemli ve işlek caddeleri Türkçe ve İngilizce afişlerle donatıldı.

Fabrikalarda işçiler büyük bir şevkle yürüyüş hazırlıklarını sürdürüyorlar. İşçiler fabrikalarda pankart bezleri biçip, diki-

yorlar, üzerlerine fabrikalarının adlarını yazıyorlar.

Katılma istemi her geçen gün daha da artıyor. İngiltere'deki Türküyeliler, yabancı ilericiler, devrimci örgütler, demokratik kuruluşlar yürüyüşe katılacaklarını belirten bildiriler yayınlıyor-

lar, bağışta bulunuyorlar.

Yürüyüş Komitesi çıkardığı bildirimleri ile yürüyüş hakkında sürekli bilgi veriyor. Yürüyüş Türküyeliler kadar yabancı kamuoyunda da büyük bir ilgiyle karşılanıyor.

Dayanışma mesajları

Gazetemizin baskıya verildiği güne kadar Yürüyüş Komitesi'ne ulaştırılan parasal yardımlar şöyle: Leeds Üniversitesi Filistin'le Dayanışma Komitesi'nden 5 pound, Leeds Yunanlılar Örgütü'nden 5 pound ve ünlü komünist besteci Alan Bush'tan 10 pound. Alan Bush, mektubunda, Hyde Park'ta yapılacak olan meşaleli mitingde katılacağını da belirtti.

Aşağıda, şimdiye dek Yürüyüş Komitesi'ne gelen dayanışma mesajlarını sunuyoruz.

13-14-15 Ocak 1978 tarihleri arasında İTÖF ve MDK'nın demokratik haklar ve Maden-İş'le dayanışma için düzenledikleri yürüyüşe, Türkiye ilericiler gençliği olarak dayanışma selâmlarımızı gönderiyoruz. Aralık ayı içinde 5 arkadaşımız faşist katillerce öldürüldü. İGD şube ve üyelerine yönelik saldırılar her geçen gün artıyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazi, tüm ilericiler, demokratlar üzerindeki baskısını kanla, kurşunla sürdürüyor, işçi sınıfımıza yönelik üzerindeki çok yönlü saldırılar tezğahlanıyor.

İlerici gençlik olarak anti-demokratik yasaların elvermemesinden ötürü yürüyüşünüze katılmıyoruz. Bu nedenle çok üzgünüz. İşçi sınıfımızla dayanışma amacı güden, Türkiye işçi sınıfının bu tarihsel eylemini İngiltere kamuoyuna duyurmak için düzenlenen bu yürüyüşün yanında olduğumuzu bildiriyoruz.

Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşımında başarılar dileriz. Maden işçileriyle dayanışma için, faşizme geçit vermemek için, kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerin korunması, genişletilmesini hedefleyen yürüyüşünüzü desteklediğimizi belirtiriz.

İlerici Gençler Derneği
Genel Başkanı
Ahmet Muhtar Sökücü

Sevgili Dostlar,
Sinn-Fein İrlanda İşçiler Partisi, (IRA politik bölümü) demokratik haklar ve metal işçilerinin greviyle dayanışma için yapılan Birmingham-Londra yürüyüşüyle dayanışma içinde olduğunu bildirir.

Türkiye halkı gibi biz de ülkemizi talan eden emperyalizm ve işbirlikçi, ulusal burjuvaziye karşı savaşıyoruz. Gericiler hükümetlerin baskıcı yasalara giderek daha fazla dayanarak ve işçi haklarını kısıtlamaya çalışarak yönetimlerini sürdürmek istediklerini bizim ülkemizde de görüyoruz.

Türkiye ve İrlanda halklarının sorunlarının ortak oluşu, partimizin sizin savaşınızla dayanışmasını doğuruyor.

SINN FEIN (IRA politik bölümü)
Uluslararası İşler Başkanı
Sean Ciennaith

Değerli yoldaşlar,
Maden-İş grevini ve Türkiye'de demokratik haklar konusunu Britanya sokaklarına getirdiğiniz için çok teşekkür ederiz.

Biz kapitalist ülkelerde işçi sınıfının haklarını savunma ve ilerletme savaşının önemini bilincindeyiz. Bu savaş bugün ülkemizde en keskin biçimde sürüyor.

Yürüyüşünüzle dayanışmak ve bu kelimeleri en iyi şekilde hayata geçirmek, partimiz ve sınıfımız için enternasyonal bir görev olduğu kadar bir şereftir.

Eyleminize her yönüyle başarılar dileriz.

Yeni Komünist Partisi
Sekreter
Sid French

Değerli Dostlar,
Partimizin, Türkiye'deki metal işçilerinin greviyle dayanışma yürüyüşüne parasal destek olacağımızı bildirmek isterim.

Çalışmalarınızda üstün başarılar dileriz. Yardımlarınızı kısa zamanda ulaştıracağız. Dostça selâmlarımızla.

Büyük Britanya Komünist Partisi
Uluslararası Bölüm Başkanı
Jack Woddis

Sevgili Dostlar,
Leeds'deki Yunanlılar olarak ülkemizdeki grevi vargücümüzle destekliyoruz. Emperyalizm ve faşizme karşı savaşta yanınızdayız. Dayanışmamız, daha iyi günler için savaşan siz, dostlarımız içindir.

Yunanlılar Örgütü adına
Başkan Sekreter
C. Tsiatsis S. Nicolopoulos

Değerli Dostlar,
Birmingham-Londra yürüyüşü hakkında bize de bilgi verdiğiniz için teşekkür ederiz. Ulaştırdığınız bilgileri yeniden bastırıp üye ve dostlarımıza dağıtacağız.

Lütfen nasıl yardım edebileceğimizi bize bildiriniz. Yürüyüşe parasal destek olacağımızı söyleyebiliriz.

Britanya-Kıbrıs Komitesi adına
Jean Pavell

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Yaşasın anti-faşist güçbirliği

Dostlar,

Biz, Bozova'lı, Korkutelili ve Antalya devrimciler hep birlikte çalışırız. ANT-GÖR, Akdeniz DEV-GENÇ Antalya Şubesi, TÖB-DER Antalya Şubesi, KOR-DER, Akdeniz DEV-GENÇ Korkuteli Şubesi, TAŞ-DER, COM-DER, BÜY-DER adlı örgütlerimizle halkın içinde derin çalışmalara giriyoruz. Köy ve kasaba derneklerimiz halk toplantıları düzenliyor. Bu çalışmalarda analara, kadın arkadaşlara da gereken ilgi gösteriliyor. Halkın bilinçlenmesi için kitap veriyor, gazete satıyoruz.

Korkutelili'nde eskiden pek devrimci hareket yoktu. İki yıl önce örgütlenme oldu. Kabaca bakarsak arkadaşların hepsi sosyal demokratı. Lümpenlik yanları ağır basıyordu. Kız arkadaşlar da vardı. Geçen yıl hareketin yükseldiği zamanlar bu arkadaşlar devrim saflarına kazanıldılar.

Orta öğrenimde devrimciler etkin. İmam-Hatip'te belirli bir potansiyelimiz var. Bu yıl, merkezi Mersin'de bulunan Akdeniz DEV-GENÇ kuruldu. Köy ve kasabalarda ise halk kültür derneklerinde ve kooperatiflerde örgütleniyoruz.

Bozova'da şu ana kadar hiçbir dernek kurulmadı. Aslında kurmak mesele değil. Potansiyel var. Bazı projeler düşünüyoruz. Tüm cadde ve sokakları ağaçlandıracamız. Antalya Sanat Festivali'nin bir bölümünü kasabaya

taşıyacağız. Duvar resimleri, heykeller, tablolar sergilenecek. Geçen dört yılda belediye CHP'deydi. Ama seçilen arkadaş pek bir çalışma yapmadı. Bu kez genç bir öğretmen arkadaş CHP'den aday. Daha ilerici ve daha azimli. MC'nin oy tabanı gittikçe kayboluyor.

Antalya Lisesi idaresi faşistlerin işgali altında. Öğrenciler ise tümünden devrimci. 285 kişiyi sınıfta bıraktılar. Bunun üzerine bütün faşist hocalar dövüldü. Antalya sokaklarında faşistlere karşı devrimci terör hakim. Sokaklarda bir tek faşist dolaşmıyor. Sanat Okulu Ülkü Derneği'ne yakın olduğundan, orada 3-5

faşist var. Ne zaman olay çıksa Ülkü Derneği tahrip oluyor ve faşistler dayacağı yiyor.

Dostlar, önemli olan anti-faşist güçbirliği ve dayanışmadır. Gönderdiğimiz gazeteleri arkadaşlara dağılıyorum. Biz burada her yayın organını okuruz. Bütün gazetelere abone olmamız zor oluyor. Her köye bir tane yollamalarını istiyoruz ve ancak böyle okuma olanağı bulabiliyoruz. Tabii gönderirlerse. Bu konuda siz gerçekten kararlı arkadaşsınız.

Hepinize devrimci selâmlar, mücadelenizde başarılar..

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA!

M.S. Antalya

Dayanışma ve boyutları

Maden-İş'e bağlı 40 bin yiğit metal işçisinin, yerli ve yabancı tekelin örgütü MESS'e karşı sürdürdüğü şanlı direniş tüm görkemiyle sekizinci ayına girdi. İşbirlikçi tekelci MESS patronlarının ve onların gerici-faşist karması hükümetlerinin her türlü baskı, terör yöntemlerini denemesine, saldırı ve provokasyonlarını giderek arttırmasına karşın işçi sınıfımızın disiplinli, özverili, kararlı tutumu, örgütlülüğü, gücünün ulaştığı boyutların göstergesidir.

Yurdumuzda gelişmekte olan bu devrimci yükseliş değerlendirmek önde duran görevdir. Böylesi bir ortamda, yiğit Maden-İş'in savaş boylarında, barikatlarda, çetin koşullar altında sürdürdüğü direniş, geniş emekçi yığınların desteğini alıyor. Yurdun dört bir yanından köy emekçileri yardımlarını savaş boylarındaki Maden-İş'e aktarmaktadır. Bu, işçi sınıfımızın savaşında bağlaşıklar bulma sorunuyla bağlıdır. Köy emekçilerinin Maden-İş'le dayanışması işçi-köylü bağlaşıklığı yolunda somut adımlardır.

İşte bu güçlü dayanışma karşısında giderek gerileyen işbirlikçi tekelci burjuvazi, azgınlaşmakta, daha da saldırganlaşmaktadır. MESS patronlarını, can havliyle 12 işyerinde giriştikleri lokavt uygulaması da kurtarmayacaktır. Ütku, yiğit Maden-İş'in olacaktır. Bu ütku, sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrimci yoldan kurmak savaşımının önünü açacaktır.

Ali Kızılyıldız
Manchester

ATILIMI OKU
VE OKUT!

İŞÇİNİN SESİ'nin
bu sayısı 14.000 adet
basılmıştır

TKP'em BENİM

Uyandın artık canım TKP'em
Sömürüldü bütün her yönün
Fabrikada işçin, köyde köylün
Okulda öğrencin, özgür fikrin
Haykırış günün geldi TKP'em

Uyandın artık göster gücünü
Kov yurttan emperyalist dölünü
Faşizme boyun eğmeyeceksin sen
Kurtuluş günün geldi TKP'em

57 yıldır sen durmadan yaşarsın
İnsanlık uğrunda canla savaşırısın
İşçi Köylü emekçiyle birleşirsin
Savaş günün geldi canım TKP'em

Haydi karşı çıkalım emperyalizme,
Onun diktatörlüğüne, faşizme,
Uyduruk burjuva sosyalizmine.
Dost Sovyetler birliği'nin gerçek sosyalizmine
Varışgünün geldi canım TKP'em

İbrahim'den selâm Nâzım, Suphi, Nejat'a
Grevde işçiye, özgürlük için çalışana
Komünizm uğrunda dostça canını verene,
Kızıl bayrağı göklere gereceksin TKP'em

İ.T. Hollanda

İŞÇİNİN SESİ

Sahibi:

Yazışma Adresi:

Masraflı 15p

Haskı:

15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İŞÇİ GAZETESİ

İngiltere Türküyeliler İlericiler Birliği

56, Mansfield Rd. Wood, Essex, England

Yıllık Abone £61sterlin) (Almanya için 30 DM)

Anvil Printers Limited (T.U.)